

[Indenrigsministeren.]

fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg. Ja, er det nu saa vel betænkt netop at henvise Tinget til at søge Lærdom dér? Jeg synes det ikke, naar man skal dømme efter Erfaringerne. I hvert Fald er vi dog berettigede til at se, hvilket Indhold de tidligere Varselsraab fra dette Fællesudvalg har haft.

Jeg maa maaske dér minde om, hvorledes i 1922, da daværende Finansminister N. Neergaard havde forelagt Lovforslaget om Indførelse af delvis Grundskyld til Staten, Regering og Rigsdag modtog en Henvendelse fra dette staaende Fællesudvalg, hvori det siges, at man:

„maa nære nogen Ængstelse for Virkningerne af en saadan Skatteomlægning, og at Kreditforeningerne maa forbeholde sig at søge statutmæssigt fastslaaet Sikkerhedsbestemmelser, sigtende til ved delvis Inddragning af allerede ydede Laan at imødegaa den ved en mulig yderligere Udvikling af de i Lovforslaget indeholdte Principper fremkomne Forringelse af den ved Laanets Stiftelse foreliggende Pantesikkerhed. Disse Betæneligheder vil i meget forhøjet Grad forøges, dersom der gives Kommunerne Adgang til at udskrive tilsvarende Afgifter.“

Naar man nu erindrer det Lovforslag, som daværende Finansminister N. Neergaard forelagde i 1921, erindrer dets Indhold, erindrer, hvor minimale Forskydninger der overhovedet her var Tale om, ja, saa maa jeg sige, at man maa beundre den Naivitet, der straalere ud af den opstlytede Højtidelighed, der foreligger i denne Henvendelse. Men Lovforslaget gennemførtes jo, og jeg lagde ikke Mærke til, at der viste sig noget Grundlag for den Rædsel, der her var givet Udtryk for.

Saa kom Tiden, hvor Betænelighederne, som man sagde, vilde forøges, nemlig da daværende Indenrigsminister Hauge i 1924 forelagde Lovforslaget om kommunal Grundskyld. Da kom der en ny Henvendelse fra de Herrer. De siger, idet de henviser til Henvendelsen af 1922, at:

„de Betæneligheder, Fællesudvalget da gav Udtryk for, i fuldeste Maal gør sig gældende overfor det af den højtærede Indenrigsminister i disse Dage i Folketinget forelagte Forslag til Lov om kommunale Ejendomsskatter.“

og Fællesudvalget tillader sig derfor at bringe denne Henvendelse i Erindring. Lovforslaget om de kommunale Ejendomsskatters Omlægning gennemførtes, og er der

sket noget foruroligende siden med Realkreditte? Jeg har ikke lagt Mærke til det.

Nu kommer altsaa Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg for tredje Gang og vil agere Læremester i Skattespørgsmaal overfor Regering og Rigsdag i de Spørgsmaal, som de ifølge hele deres Uddannelse og Stilling ikke besidder nogen særlig Sagskundskab til. Man kan sige, at der ved den Henvendelse, Regeringen har modtaget i Aar, er den formildende Omstændighed, at Henvendelsen denne Gang er udtalt i saa uklare Vendinger, at det er meget vanskeligt at forstaa, hvad den egentlige Mening er; men jeg har tilladt mig i Anledning af denne Henvendelse offentligt at gøre opmærksom paa, at naar Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, der bestaar af Kreditforeningsdirektørerne, fremkommer med saadanne Henvendelser, da er det et Misbrug af deres Stilling, naar de udtaler sig i Kreditforeningernes Navn. De Herrer har som alle andre Statsborgere Ret til at udtale deres personlige Meninger; vil de gøre det i Fællesskab, kan der ingen Hindring være derfor, men naar de udtaler sig paa Kreditforeningsinstitutionernes Vegne, er det et Misbrug af de Stillinger, de dér har. Man maa ikke glemme, at de er Embedsmænd for de Laantagere, der staar bagved Kreditforeningerne og er de egentlige Indehavere af Kreditforeningerne, og blandt disse Laantagere er der højst forskellige Anskuelse.

I nogle Kreditforeninger kan der utvivlsomt siges at være et Flertal af Laantagere for en Skatteomlægning som den, det her foreliggende Lovforslag er Udtryk for; men saa kan det ikke være rigtigt, at de skal se paa, at deres Medhjælpere henvender sig til Rigsdag og Regering og vil paavirke dem i modsat Retning af den, Institutionens Indehavere er Tilhængere af. Det glæder mig derfor ogsaa at se, at Jydsk Husmandskreditforening fuldt ud har forstaaet dette og forlanger, at dette staaende Fællesudvalg bør udvides, saaledes at det fremtidig kommer til at bestaa ogsaa af Repræsentanter for de delegerede for Kreditforeningerne.

Jeg maa altsaa afvise Kreditforeningsdirektørernes Henvendelse som havende nogen Betydning i denne Forbindelse. Denne Henviisning til, at Realkreditte er i Fare, hvad er det? Det er jo ikke andet end et Led i den almindelige Mobilisering af alle reaktionære Kræfter, hver Gang en retfærdig Ejendomsbeskatningsform drøftes.

Jeg kan ikke nægte, at i denne Forbindelse var det næsten fornøjeligt i Gaar at høre, hvordan det ærede Medlem Hr.